

פנינים משיעורה השבועי של הרבנית תליט"א

- נהוג להגיד בעולם שהאישה היא מתעסקת בחיצוניות, בגשמיות, בדברים שקשורים לבית. אבל האמת, שהאישה בפעולות הפשוטות שלה - בטיפול בילדים, בהכנת האוכל, היא מכניסה את ה'. ואז היא פשוט מזנקת, והופכת להיות עטרת בעלה - הכתר.
- כל המציאות של העולם הזה היא לא דבר קל אבל צריך תמיד לזכור: **כל הצרות שיש לנו זה לא בגלל... השכן, הילד, הבעל, וכו'**
- כל חיסרון שיש פה בעולם זה **מלכתחילה**, זה השביל שלך, התוכנית האלוקית בשבילך, לטובתך.
- ה' משתף אותך בבריאה.
- הכוח של ארץ ישראל הוא האמונה הפשוטה. האמונה נמצאת בספירה הכי נמוכה - מלכות, כשהכול חשוך ומבולבל - נשארת לנו רק האמונה.
- יהושע וכלב ידעו שבכוח הרצון אפשר לשבר את כל המניעות.

המשך דברי מורינו הרב שליט"א:

וּדְבַשׁ, אֶלֶּא אוֹמֵר הָאֵדָר הַקָּדוֹשׁ "אִם יֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין" זֶה אֹרֵחַ הַחֶמֶה, שְׁמִשָּׁה שָׁאֵל אֶת הַמְּרַגְלִים אִם אֹרֵחַ הַחֶמֶה זֹרֵחַ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אוֹ אֹרֵחַ הַלְּבָנָה, וְאִם תֵּרְאוּ שָׁרֵק אוֹר הַלְּבָנָה זֹרֵחַ וּמֵאִיר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל תֵּרְאוּ לְהַמְשִׁיךְ לָתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶת אֹרֵחַ הַחֶמֶה, אוֹר הָאֵין סוּף, אוֹר יְסוֹד אָבָא, וְאִזְ אָמַר מִשָּׁה אֲנִי גַם אוֹכֵל לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. וּמִזֶּה פָּחַדוּ הַמְּרַגְלִים, כִּי יָדְעוּ שֶׁפָּרְגַע שִׁפְכֹנְסוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה יִפְטֹר אֶת כּוֹלָם, וַיִּבְחַר לוֹ נְשִׂאִים חֲדָשִׁים שֶׁהֵם כּוֹלָם בַּעֲנוּהוּ וְשִׁפְלוּתוֹ, וְלִית לָהֶם מְגֻרָמִיּהוּ כְּלוּם, וּמִזֶּה פָּחַדוּ פָּחַד מָוֶת, וְלָכֵן שָׁקְרוּ וַדְּבָרוּ דְבָרֵי כָזָב וְהִבְלָ, וְעַל זֶה לֹא מוֹעִילָה שׁוּם מַחֲיִלָה בָּעוֹלָם. וְלָכֵן אָמְרָה אֲשֶׁתוֹ שֶׁל אֹהֵן בֶּן פֶּלֶת לְבַעֲלָהּ: תִּישֵׁן טוֹב 24 שָׁעוֹת, עַד שֶׁכּוֹלָם יִבְלְעוּ בְּאֶדְמָה, וְאִזְ תִּתְעוֹרֵר, וְכִבֵּר אֶף אֶחָד לֹא יִהְיֶה יוֹתֵר בָּעוֹלָם.

מדור הלכתי | מאת מו"צ דקהילתנו, הרב נחמן כהן שליט"א

המשך שו"ת בנוגע הלכות שמו"ע:

<p>ב. שאלה: אם שומעים קדיש באמצע שמונה עשרה, כיצד צריך לנהוג?
תשובה:</p> <ol style="list-style-type: none">1. מתחילת שמונה עשרה עד אחרי יהיו לרצון הראשון (-שלפני אלוקי נצור) אסור לענות על שום דבר. ואם שומעים קדיש אפשר לעצור ורק לשמוע [לא לומר] - רק את הפסוק של אמן יהא שמיה רבא... ולא כל שאר אמנים. אבל לא חייבים לעצור ולשמוע, ובפרט אם זה מפריע להתרכז בתפילה לא לעצור.2. אם אוחזים אחרי יהיו לרצון הראשון מותר לענות רק את הפסוק: אמן יהא שמיה רבא מברך לעולם ולעלמי עלמיא. ואסור לענות שאר אמנים של קדיש.3. אם אוחזים אחרי יהיו לרצון השני, ושומעים שאומרים קדיש, אז צריך לעצור בכל מקום שאוחזים אפילו אם עדיין לא פסעו אחורה 3 פסיעות, ולענות את כל האמנים של קדיש.ג. שאלה: אם בדיוק אוחזים בשמע קולנו - איפה שמותר לבקש בקשות בשפה המדוברת - מותר לענות על קדושה / קדיש / אמנים על חזרת הש"ץ וכו'? <p>תשובה: אסור לענות אז על שום דבר - יש לזה דין כמו באמצע שמונה עשרה.</p> | <p>א. שאלה: אם שומעים קדושה או כתר באמצע שמונה עשרה, האם מותר לענות, באילו מקומות ועל מה?
תשובה:</p> <ol style="list-style-type: none">1. מתחילת שמונה עשרה עד אחרי יהיו לרצון הראשון (-שלפני אלוקי נצור) אסור לענות על שום דבר. ואם שומעים קדושה או כתר אפשר לעצור ורק לשמוע [לא לומר] ולכוון לצאת ידי חובה, אבל לא חייבים לעצור ולשמוע, ובפרט אם זה מפריע להתרכז בתפילה לא לעצור.2. אם אוחזים אחרי יהיו לרצון הראשון, ושומעים שאומרים קדושה או כתר, אז מותר לענות רק את 2 הפסוקים האלו:
א. קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו.
ב. ברוך כבוד ה' ממקומו.3. אם אוחזים אחרי יהיו לרצון השני, ושומעים שאומרים קדושה או כתר, אז צריך לעצור בכל מקום שאוחזים, אפילו אם עדיין לא פסעו אחורה 3 פסיעות, ולענות על כל הקדושה כסדרה. |
|---|---|

רבה, שיתן לו רשות להכות בתלמידיו.
"איני מרשה!" סרב הרב.

"לכל הפחות יניח לי כבודו לכבד אותם בסטירה אחת" - כמעט התחנן המוסר.

כשמאן הרב גם לזאת, פתח בבקשת סליחה ומחילה על כל הצער ועגמת הנפש שגרם במעשיו. הרב הורה לו קודם כל לשלם את הנזק שגרם במודע לפלוני, ובלי שום ויכוח שלף מכיסו סכום כסף גדול,

עוד יותר מן הסכום שהושת עליו, וביקש מן הרב להעביר את הכסף לידי הניזק, ולהעניק לו גם את העודף כדמי פיוס.

כעת מחל לו הרב מחילה שלימה, והמוסר עלה על סוסו, ותוך רגע כבר לא נראה

"לכל הפחות יניח לי כבודו לכבד אותם בסטירה אחת" - כמעט התחנן המוסר

באופק.

התלמידים ההמומים תלו עינים שואלות ברבם, ובקשו להבין את הנס שהתחולל מול עיניהם. "אין זה נס ואין כאן פלא" - הסביר להם הרב - מקרא מפורש הוא: "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", כשרואה האדם את פניו משתקפים במים, הוא רואה בדיוק את תויו פניו, וכך גם הלב - הוא חש שנאה, כאשר מופנית אליו שנאה.

אני שונא את אותו מוסר, משום שהוא עברין שאינו מציית לדין תורה, וזהו הסיבה לשנאה שהוא רוחש כלפי, כדי להוריד את שנאתו, ניסיתי אני עצמי להוריד את השנאה כלפיו. עשיתי זאת על ידי שהתחלתי ללמוד עליו בלבי זכות: בוודאי נובעת ההתנהגות הקלוקלת שלו מחינוך בלתי ראוי שקיבל, ואילו היה מתחנך בדרך התורה, לא היה מגיע למעשים כאלו, נמצא שאין זו אשמתו שהוא מתנהג כך, ובוודאי קיים בו - כמו בכל יהודי - ניצוץ טוב.

עוד אמרתי בליבי, כשביישתי אותו בבית הכנסת קבל עם ועדה, הוא שמע את עלבוננו מבלי להכות אותי בחזרה, ואין ספק כי יש בכך עדות לעדינות מסוימת שיש בו, ולדרך ארץ כלפי התורה ורבניה. ומי יודע, אולי אם הייתי שולח לקרוא לו לבית הדין בצורה עדינה ומכבדת יותר, כן היה נענה לי ובא לדין?!

כך חשבתי והרהרתי בדבר עד שהגיע. המחשבות הללו גרמו גם לליבו להתהפך, ופתאום חש שגם הוא אוהב אותי ואינו מסוגל לעולל לי רע".

- "ומדוע רצה בכל זאת להכות אותנו?" - המשיכו התלמידים להקשות.

- "כי לבכם עדיין נשאר מלא שנאה כלפיו!" נענה לעומתם - "ולכן גם הוא נותר שונא לכם. אלו הייתם מצליחים להתמלא באהבה כלפיו, גם הוא היה אוהבכם".

(אדרבה, עמ' 221)

כשמפלס השנאה והמחלוקת עולה, הכעס והזעם מכלים כל חלקה טובה, וכל צד מתבצר בעמדתו, ישנה עצה נפלאה, שהובאה במוסף שבת קודש "יתד נאמן", מפי הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, רבה של ירושלים, אשר בכחה לעצור את להבות האש, עצה נפלאה - אך לא קלה לישום, ודווקא משום הקושי שבדבר, הרוח העולה ממנה הוא עצום!

רב גדול בתורה וביראה נהל בעיירתו את העדה בחכמה ובתבונה, והוא כתובת לכל בעיה.

באחד הימים פנה אליו אחד מאנשי הכפרים שבסביבה, בתלונה על תושב העיירה שהזיק לו במזיד. דא עקא שהמזיק היה 'מוסר' גדול, וכל בני העיירה

חרדו ממנו ונזהרו מלפגוע בו, שמא יכעס עליהם וילשין עליהם לשלטון. בכל זאת, לא נרתע הרב מן הטיפול בו. הוא הזמין אותו לדין תורה אצלו, והתכוון לדרוש ממנו את כל הסכום שיתחייב על פי דין.

אלא, שה'מוסר' לא טרח להראות את פרצופו בבית הדין, ולא הגיע. גם כאשר נשלח אליו השמש פעם ופעמיים, בפקודת הרב, העז להמרות את פיו - ולא בא.

ובכל זאת שומר מצוות עדיין היה, ומתוקף כך הופיע בבית הכנסת בשבת בבוקר, וכשהגבאי - מבלי דעת - העלה אותו לתורה, עלה לבימה והתכונן לעשות זאת ללא כל בוש. לזאת לא הסכים הרב. אף הוא עלה לבימה, גער בו ונזף בו, כדין אדם שאינו מציית להוראות בית הדין, ולבסוף גרשו משם בבושה גדולה.

ה'מוסר' ירד מן הבימה חור ונגרש, ועזב את בית הכנסת תוך שהוא מזהיר מפני נקמתו שבוא תבוא. הציבור שמע את דבריו בשתיקה, ומועקה גדולה מלאה את הלבבות.

ימים ספורים לאחר מכן הגיע יהודי מכפר מרוחק והזמין את הרב לסנדקאות. יצא הרב לדרך בלוויית שנים מתלמידיו הקרובים. ובדרך התפלל בדברי תורה והתעסקו בהויותיה. שעטות סוסים מאחוריהם עצרו את השיח הסוער ובישרו להם כי רוכב נוסף בעקבותיהם. עד מהרה התגלה לפניהם ה'מוסר', מדהיר את סוסו לעברם ופניו אינן מבשרות טוב.

בהלה אחזה בלב התלמידים. מי יודע מה יעולל להם האדם המושחת הזה, ששום רסן אינו עוצר בעדו?! איך יוכלו להתגונן מפניו בעודם לבדם על אם הדרך?!

קרא הרב על פניהם את המצוקה, שמע על המצב - ומיד השקיע עצמו במחשבות עמוקות, כשכל כולו מרוכז בהן. עוד רגע והרוכב מתקרב, עוקף במיומנות את המרכבה ועוצר אותה, יורד מסוסו ונגש אל הרב. הקול שיצא מפיו כלל לא דמה לקולו המוכר והמתרברב. הוא רק בקש מן הרב, בהכנעה

- בבנות בשלות שאין להם קליינטיים - לקלף ולהקפיא במנות קטנות בשקית אוכל וזה בסיס מושלם לשייקים או גלידות.
- שום קפוא - מתקלף בשניות.
- הוספת מלח לסיר בישול ביצים ימנע את סדיקתן ויקל את קילופן.
- להכנה מהירה ונקיה של טחינה: כשהקופסא של הטחינה הגולמית מגיעה לחציה, פשוט להוסיף לימון, מים, ומלח לתוך הקופסא, לסגור ולשקשק היטב.

הודעות משמחות למתפללות היקרות:

שימו לב! הודעה חשובה לגבי השבת אבידה:

היות ויש הרבה מקרים שמחייבים השבת אבידה באולם התפילות, ובכל הרחבה של אולם התפילות. יהיה ניתן להניח את כל הדברים ששוים פחות מעשרים ש"ח, בתיבה מיוחדת של השבת אבידה. וכל מי שאיבדה תוכל למצוא אותם. כפי שמקובל בכל המקומות, שעושים תנאי - שדברים פחותים ערך מניחים במקום מיועד להשבת אבידה ואין התחייבות למוצאו להחזירו לבעלים. התיבה של השבת אבידה נמצאת במדף העליון של הספרייה, בגב הפרנצ'ס בעזרת הנשים. בימי שישי אחת לשבועיים תרוקן התיבה וכל מה שנמצא בתוכה יהיה הפקר. מבקשים מכלל הציבור לקבל את התנאי. וכן מבקשים שכל דבר שמוצאים לשים בתיבה של השבת אבידה. [אך ורק דברים ששוים פחות מ-20 ש"ח]. יישר כח.

ואיש לרעהו יאמר חזק!!

בעזה ש"ת מתקיימת בשבת אחה"צ לפני מנחה, אמירת 7 פעמים תיקון הכללי בצוותא, נשים, בנות, וילדות, מוזמנות להגיע לאולם התפילות בשעה 18:00. יחולק ממתק לכל משתתפת. ומובא בספרים הקדושים שכל פרק תהלים בשבת שווה כמו 1000 ביום חול. כמו"כ ידוע ריבוי הבתים המובא מרבינו הקדוש על תפילה בציבור שמכפילה עצמה ומגיעה במניין לסך 3,628,800 בתיים!

שימו לב לשינוי בשעה:

החברה הקבוע לבנות היקרות: אמירת תיקון הכללי ותהלים מתקיימת כל שבוע עם המדריכה ח. ג. - במקלט בסמטת כ"ץ, חברה רב גילאי, בשבת אחה"צ מהשעה 17:00 עד השעה 18:00. כולן מוזמנות.

קחו חלק בהפצת העלון הקדוש

להקדשות ולתרומות נא להתקשר למס' 058-3225815

קו בית מורינו הרב שליט"א

02-582-5820

"קו מאשה לרעותה"

02-5721267

להצלחת ולרפואת מורינו הרב אליעזר בן עטיה שליט"א, והרבנית תהילה בת לאה תלמיט"א
לרפואת: רבקה שושנה בת אסתר, אדל בת רבקה | להצלחת התורם בעילום שם

שבת שלום ומבורך!